GAZETA KRAKOWSKA

N.ro 103.

W Niedzielę Dnia 26 Grudnia 1802.

Z Wiednia d. 18. Grudnia.

Arcy Xżna Marya Amalia wdowa po Xciu Parmeńskim przybyła d. 15 t. m. z całem swoim dworem do tuteyszey ſtolicy.

Z powodu naſtąpionego trzęsienia ziemi na d. 26 Października w rożnych okolicach Siedmiogrodzkiey ziemi, o którym ſię iuż dawniey doniesło, nie będzie zapewne rzeczą obojętną dla zaſtanawiaiących ſię nad tem zdarzeniem natury, czytać ieszcze niektore poſtrzeżenia chemiczne w tym względzie. Trzęſienie ziemi na d. 26 Października dało ſię naymocniey czuć na połnoc Rotbachu. Na łące w kierunku od zachodu na wschod zrobiło w 4 mieyscach głębokie i na 2 lub 3 ſtopy szerokie w ziemy rysy, które razem do 35 sążni długości wynoszą. Z tych wyrzucony zoſtał popielaty piasek maiący zapach ſiarki. Od tey łąki pociągnął ſię rys bokiem przez podworzec iednego Wołocha, i przytykaiącą do niego kukurucową zagrodę; ſtamtąd podzielił ſię na rożne zakręgi ku zachodowi nazad, ciągnąc ſię pod murami iednego domu i ſtayni, które nadwerężył. Cała ta okolica ieſt w iednych mieyscach na cal, w ...ugich na ćwierć łokcia wspomnionym wyżey piaskiem z tych rozpadlin zasypana. Przytomni temu działaniu ludzie mowią, iż po kilku wſtrząśnieniach rozpadła ſię ziemia za oſtatniem, przy huku podobnym do wyſtrzału z kilku fuzyy razem, wyszedł z niey czarny i śmierdzący dym, potem z wszyſtkich rysow zaczęła woda coraz mocniey wytryskać aż do wysokości iednego sążnia, co trwało przez połtory godziny, w czaſie którym wyrzucony zoſtał ow siarczyſty piasek. Wyrwana z tych rozpadlin ziemia, pozoſtała wprawdzie na wierzchu, lecz ſię głębiey zaklękła. Cała ta porysowana okolica wynosi może do 20 morgow. Wytryskuiąca zaś woda była ſiarczyſta, iak lód zimna i czyſta. Funt wyrzuconego piasku z 8 funtami wody zmieszany, ieżeli do tego przydano witriolu żadney nie okazał piany, ani osadu nie zoſtawił. To samo działo ſię, gdy dodano solnego i saletrowego kwasu. Przydanie zaś kwasu solnego z ługiem wzniecilo pianę i okazało w nim kwas witriolowy. Po wyparowaniu go okazały ſię na powierzchni ślady kryſtalizacyi, a po zupełnym uſtaniu i wysuszeniu pozoſta-

ią się ośm ziarn massy, która zdawała się składać z 2 części soli glauberowskiey, iedney części ziemney soli i 1 części gipsu.

Z Brynu d. 18. Grudnia.

Z listu z Konstantynopola pod d. 14 Listopada wyczytuiemy, że reiseffendy czyli minister Porty do zagranicznych interessow, częste miema naradzenia z posłami rossyyskim i angielskim, i mowią, iż te nietylko do wolney żeglugi na czarnem morzu zmierzaią, ale także do potroynego przymierza między Portą, Rossya i Angliią, do którego ostatnie dwa dwory Portę wzywaią. Ta okoliczność dała powod do wielu naradzeń dywanu, lecz W. Sułtan niechce w żadne nowe wchodzić związki; tymczasem nie dał ieszcze formalney odpowiedzi.

Sprawuiący francuzkie interessa, ob. Ruffin, zostaie u Porty w wielkich względach, i popiera teraz wynadgrodzenie dla tych Francuzow, którym maiątek wczasie ostatniey woyny Porta skonfiskowała, a podług traktatu pokoiu powrocony bydź ma.

Wodzowie woysk angielskich i tureckich w Egipcie przywrocili w tym sposobie pomiędzy swemi woyskami zgodę, że w Alexandryi niektóre straże woyskowe będą wspolnie przez Anglikow i Turkow odbywane.

D. 7 Listopada na usilne żądanie lorda Elgina przypłynął pierwszy kupiecki okręt pod banderą angielską na czarne morze, co tem większe podziwinie sprawiło, że do tego czasu żaden francuzki okręt na nie niewpłynął.

Francuzki półkownik Sebastiani ma od pierwszego konsula zlecenie obiechać wszystkie tureckie nadbrzeża.

Z Marsylii, Genui i Tryestu bardzo wiele pieniędzy posyłaią do nowego portu rossyyskiego Odessa na zakupienie zboża, które stamtąd do powyższych portow przewiezione zostanie.

Basza Widyński Pasman Oglu, który iak wiadomo pogodził się zupełnie z Portą, i znacznie ieszcze od W. Sułtana został udarowany, posłał pod d. 6 t. m. Temeswardyńskiemu kommendantowi F. M. L. hrabi Soro w podarunku pięknego wierzchowego konia i 6 hartow, z których ieden w drodze zdechł. Cesarski officyer, któremu te podarunki oddał, został także od niego wierzchowem koniem udarowany.

Z Paryża d. 6. Grudnia.

Na wczorayszey dyplomatyczney audyencyi ambassador angielski lord Whithworth oddał swoie listy zaufalne, a dotychczasowy angielski poseł P. Merry miał audyencyą pożegnania. Margrabia de Gallo oddał listy zaufalne iako minister neapolitański przy prezydencie Rzpltey włoskiey, a ob. Ferreri d' Alassio iako pełnomocny minister Rzpltey liguryyskiey. Lord Whithworth przedstawił pierwszemu konsulowi P. Talbota sekretarza ambassady angielskiey, brata swego półkownika i kawalera ambassady Logsona, sekretarzow Beniafielda, Mandwilla, lekarza ambassady Miklauryna, półkownika Kraufurda i iego brata: nadto 7 lordow i 21 Anglikow. Hrabia Markow przedstawił Xcia Jabłonowskiego, barona Malzana &c. Margrabia Luchesini przedstawił Sandozrolina, bywszego posła pruskiego we Francyi, hrabię Wyleżeńskiego &c. Poseł portugalski Pena Senza Corintho &c. Poseł duński adiutanta van der Maas, Kamerienkrow Rabena i Löwenskiolda. Po audyencyi pierwszy konsul odprawił wielką rewiią na którey wielu woyskowych otrzymało broń honorową i znaydowali się na obiedzie u pierwszego konsula.

Z Brestu wyszło kilka okrętow do Hel-

wetsluys z urzędnikami przeznaczonymi do Luizyany, a połączona flotta w Helwetsluys dopiero do Luizyany popłynie.

Xżę Ludwik badeński przybył tu pod imieniem hrabi Ebersztcyna.

Wenus medyceyska iuż iest w drodze z Marsylii do Paryża.

W przyszły czwartek będzie arcybiskup paryski 4 nowe dzwony w kościele Sgo Gerwazego poświęcać.

Monitor wyraża liczbę exemplarzow każdego dziennika wychodzącego. I tak

Monitora rozkupuią exemplarzow -	3000.
Publicysty	2900.
Dziennika Paryzkiego . .	2800,
Dziennika sporow . . .	6000.
Klucza gabinetow . . .	1100.
Obywatela francuzkiego . .	1200.
Dziennika obrońcow oyczyzny .	1000.
Dziennika *the Argus* . .	730.
Ogołem wszystkich .	18,730.

Ob. Szymelpennink wczasie przeiazdu przez Amiens był z swoiem rodzeństwem na tearze z okrzykami przyiety.

Podług ostatnich doniesień o światożeglarzu kapitanie Baudynie okręt, Naturalista, przybył do portu Jakson, a okręt, Jeograf, do Nowey Hollandyi.

W Oryencie ostatnia burza porwała i uniosła bardzo daleko kilka sztab ołowiu na 12 stop długich i wiele domow i drzew uszkodziła.

Wydano teraz rozkaz, iakim sposobem wierzyciele zagraniczni maią przysełać zaświadczenie o swoim życiu. Powinni oni zgłaszać się do naszych posłow przy obcych dworach mieszkaiących.

Namieniło się dawniey, że Monitor 18 pism względem postępowania Anglikow w wschodnich Indyyach przytoczył. Teraz gdy ta rzecz wniesiona iest do parlamentu, przyłączamy tu treść tych pism, które składaią się z kopii danych instrukcyi jenerałom Neil i Bowser względem umieszczenia oddziału woyska w pałacu w Chepauk. Wielko rządzca zalecił wszelkie względy i uszanowanie ku familii Naboba i pierwszych, a zaufanych urzędnikow iego, iako też unikanie nawet pozoru, iż rząd angielski miesza się do urządzeń, które Nabob tak, co do własności swoiey, iako też ogolnych interessow kraiu uczynić zechce. Następuie potem rapport PP. Welbe i Glose, którzy tłumaczą się z postępowania swoiego w pałacu Naboba, tudzież donoszą co rozmawiali z regentami państwa i Tage-ul-Omrachem. Z rapportu tego dowiaduiemy się, iż wola Naboba, w iasnych wyrazach oświadczoną była, ażeby syn iego Ally-Hussein do wszystkiego po nim nastapił. Tenże rapport uwiadomia o odprawioney rozmowie, w czasie którey agenci angielscy żądali, ażeby wydano ich rządowi dowody zgwałcenia przymierza z kompanią przez ostatniego Naboba, która żądac satysfakcyi, i iako też bespieczeństwa praw swoich przeciw przyszłym zamachom radzcow Naboba, postanowiła; lecz słabość Naboba, która się z śmiercią ukończyła, przeszkodziła uskutecznieniu danych w tym celu od wielko rządcy rozkazow. Znayduie się potem kopia zawartego traktatu przez lorda Cornwallis, między kompanią i Nabobem Ally w roku 1792, a druga kopia traktatu z Azem-ul-Dowlah 1801. Do tych pism przyłączona iest deklaracya kommendanta twierdzy St. George pod d. 13 Lipca 1801, która wyraża, iż Nabob ul-Omrach utrzymywał taiemne porozumienie się z Tippo Sułtanem, głownym nieprzyiacielem imienia angielskiego, i że korrespondencya ich miała zasady i widoki zupełnie przeciwne widokom Na-

boba z kompanią. Deklaracya ta, dąży do odkrycia wszystkich okoliczności i dowodow tego porozumienia się, i okazuie, iż zamiarem było Naboba Mohamed Ally i Omdut-ul-Omraha, zadadź cios potędze angielskiey w Indyi; azatem, iż się związali z publicznemi nieprzyiaciołmi rządu angielskiego; iż ten rząd skłonny do cierpliwości i umiarkowania, starał się przez przyiacielski układ z Ally-Hussein mianym za syna Naboba, otrzymać zadosyć uczynienie i zapewnienie, których żądać nieprzyiacielski i zdradliwy postępek oyca iego nadawał prawo; lecz, niechciał zaspokoić tego żądania, powodowany od osob przydanych mu do rady przez oyca; iż nareszcie potrzeba i osobista obrona wymagały, ażeby nie zostawić synowi sposobow, zagrażaiących niebespieczeństwem spokoyności rządu angielskiego. Przydatek do tey deklaracyi zamyka kopie korrespondencyi z Tippo Saibem, i klucz do charakteru znalezionego w archiwum w Seringapatnam. Korrespondencya obeymuie szereg nayzupełniey szych dowodow układu taiemnego i nieprzyiacielskiego Omdut-ul-Omraha z Tippo Saibem. Daley idzie pismo będące kopią znoszenia się listownego wielko-rządcy z kommendantem twierdzy St. George względem kraiu Karnatiku od śmierci Omdut-ul-Umraha, aż do wyniesienia na tron Azeem-ul-Dowlah. Z tego widać niepomyślny skutek usiłowania w przystąpieniu do zgody z rzeczonym Azeem-ul-Dowlah i z Omranem. Następuią potem listy wielko-rządcy osad angielskich i kommendanta z radą w twierdzy St. George do taynego wydziału trybunału dyrektorow kompanii; ściągaią się zaś do rewolucyi Karnatiku i obięcia w nim rządu przez kompanią; nadto, rozkazy ogłoszone w twierdzy St. George pod d. 31 Lipca 1801 względem traktatu między kompanią a Azeem ul Dowlah, z wielu innemi dowodami związek z tem przedmiotem mającemi, są także kopie badań i dochodzeń uczynionych w obecności PP. Webbe i Closse w Vellore i Seringapatnam w Maiu 1800 z woli margrabiego Wellesley, a te widocznie okazuią, iż była korrespondencya prosta między Omdut-ul-Omrah a Tippo Saibem. Ostatni papier obeymuie list Hussein-Allego syna Naboba do James-Stuart-Hal i Samuela Jonhstone, agent w iego, w którym użala się ten Xiążę w żałosnych wyrazach na postępowanie rządu angielskiego; zaprzecza w nim iak nay wyraźniey utrzymywaniu wszelkiey nienależney korrespondencyi przez oyca iego z Sułtanem Mysory; prosi powyżey rzeczonych agentow, ażeby się do Króla W. Brytanii, nayleszego z ludzi i krolow udali, i nayniższy hołd imieniem iego Xiążęciu Wallii złożyli, który wielkie względy familii iego zawsze okazywał. Znakomite te osoby, mowi on, nie potrzebuią żadney pobudki skłaniaiącey ich do dania swoiey opieki i pomocy, gdy idzie o odparcie ucisku tak widocznego, iakiego w nieszczęśliwem położeniu swoim doznaie. Spodziewa się, iż straty iego będą tylko czasowe, i że, gdy sprawa iego iest dobra i słuszna, Wszechmocny Bog da iey obrot pomyślny.,,

Dnia 7. Grudnia.

Onegday lord Whithworth w urzędowym powozie pierwszego konsula iechał. Sześć koni białych ciągnęło powoz, a po nim 2 iune parokonne z urzędnikami ambassady następowały. Prożny 6 konny powoz lorda Whitwortha zakończył paradę. — Z deputacyi Szwaycarskiey nikt się nie znaydował. Bywszy angielski poseł P. Merry wyieżdza do Londynu.

Młodzi popisowi poaresztowani zostali, ale znowu odzyskali wolność pod warunkiem, ażeby się koniecznie poddali obowiązkom popisu.

P. Rumfort przytoczył przykład, ile

wartości może nadać ręka rzemieślnicza pierwszey materyi. Znayduią się takie rzeczy mowi on, ktore przed wyrobieniem, 1 sou (blisko 3 grosze) kosztuią, a po wyrobieniu nabywaią wartości 35.000 gwineow, (przeszło 1400,000 zł.) takiemi są sprężyny spiralne w zegarku. Rachuba w tey mierze widoczna. Funt żelaza nieobrobionego 1 sou kosztuie, z tego robi się stal, a z tey stali rzeczone sprężyny. Każda z nich waży tylko dziesiątą część granu, a ten przedaie się po pół gwinei. Funt zamyka 7000 granow: można więc z nich zrobic 70,000 sprężyn spiralnych, a że każdy, pół gwinei kosztuie, więc wszystkie warte są 35.000 gwineow.

Z Londynu d. 7. Grudnia.

Jutro będzie w parlamencie uczyniony wniosek na utrzymanie w roku przyszłym 110, 060 ludzi regularnego woyska, ktore kosztować będzie 5 mill. 270,056 f. szt. Etat ten iest nader wielki, i przenosi w dwoynasob przeszłe pokoiowe etaty, bo nie trzymano więcey iak 35.000 regularnego żołnierza. Na Irlandyą przypadnie dadź na te koszta 1 mill. 337,776 f. szt.

D. 3 wniosł P. Addington w izbie niższey w ogólnym wydziale zrobienie za 5 mill, f. szt. skarbowych biletow. Przytoczył, iż tylko 4,200,000 potrzeba, a zatem 800,000 zostanie się nadal; lecz d. 10 Grudnia przyniesie rachunek i oprocz 5 mill. będzie żądał 4 mill. zapasu na nieprzewidziane wypadki. W przeszłym roku (dadał) było 29 mill. skarbowych biletow w biegu, teraz iest ich tylko za 15 mill. Dług marynarki wynosił przeszło 8 mill. lecz przez zdobycze do 4½ mill. zmnieyszony został. Izba zezwoliła na wszystko.

Lord Walsingham wniosł z wyższey izbie następuiącą odmianę w bilu względem cudzoziemcow: "Każdy cudzoziemiec, pragnący bydź przyswoionym, powinien na przyszłość złożyć w kancelaryi stanu ministra wewnętrznego zaświadczenie swego sprawowania się w Anglii. „ Zezwolono.

Hrabia Moira żądał udzielenia kopii danych instrukcyy rządcom Bengalu i Madrasu względem usunięcia od tronu nieletniego, a teraz zmarłego Naboba Arkotu. Wyraził on, iż dla tego żąda tego udzielenia, ażeby samowolne postępowanie dyrektorow wschodnio-indyyskiey kompanii ukrocić i rząd oczyścić z zarzutu, iakoby on pochwalał takowe postępowanie w wschodnich Indyach, na które cała Europa krzyczy. Lord Hobart oświadczył swoią do tego gotowość, i wyraził, iż wszystko co wschodnich Indyach zaszło, po rozważnym zastanowieniu się, za zgodne z mądrą polityką uznane zostanie.

D. 6 przybył P. Sheridan iako znowu obrany parlamentowy członek do izby niższey i wykonał przysięgę.

Wczesne zapowiedzenie rachunku na rok przyszły, będzie iak mowią, pożytecznym dla nowey pożyczki.

P. Mainwaring podał parlamentowi prożbę przeciw ostatniemu obiorowi w Midlesex, iż P. Bourdett użył przekupstwa i wiele ludzi do głosowania sprowadził, którzy wcale do tego prawa nie mieli. Prosi tedy parlamentu aby go za prawego członka uznał; lecz prożba iego dopiero d. 12 Kwietnia pod rozwagę będzie wzięta.

Od d. 10 Października 1801 do tegoż dnia 1802 rozdał nasz rząd na nadgrody za wprowadzenie ryżu i żyta 1 mill. 633.587 f. szterl.

Podług amerykańskich pism zaprowadzony został na St. Domingo nowy podatek: każda kobieta zapłaci 6 hiszpańskich talarow, mężczyzna 8, każdy amerykański kupiec 750

do 900, a każdy francuzki kupiec 450 do 600 w dwoch terminach, uchybiwszy zaś terminu zapłaci po 5 od 100 więcey mieſięcznie. Liſty z Aux Cayes na St. Domingo pod d. 19 Października donoszą, że tam codziennie wieszaią lub rozſtrzelaią buntowniczych Murzynow. Liſty z Jacmel donoszą że tam białych wyrznięto i to miaſto potem zrabowano. Rozumiemy iednak, że ta wiadomość ieſt przesadzona. Amerykańscy kupcy muszą nadto odbywać służbę w narodowey gwardyi. Gazety Filadelfii i Nowegoiorku podaią z resztą wielką liczbę zbuntowanych ieszcze Murzynow na St. Domingo i wiele innych przywodzą rzeczy, które iuż urzędownie zaprzeczone zoſtały.

Z Przylądka Dobrey Nadziei donoszą pod d. 1 Wrzrśnia: "Codziennie oczekuiemy hollenderskiey eskadry dla obięcia tego mieysca, i nasze okręty ſtoią w gotowości dla wywiezienia ſtąd angielskiego woyska."

Podług liſtow z wyspy S. Troycy, przybyło tam wiele mieszkańcow z Tabago, Martyniki i S. Łucyi dla osiądzenia na tey wyspie.

Woyska przednieysze 5 Xiążąt Maratskich, to ieſt: Peiswy, Seindia, Holkara, Bouonceli i Guiakaru, wynoszą 210,000 iazdy i 64,000 piechoty. Peiswa ma dochodu 4 mill. f.sz. Seindia 6 mill., Holkar 1½ mill., Bouoncela 3½ mill., a Guiakar 1 mill.

P. Sidney Smith znaydował ſię oſtatniey soboty na operze w loży francuzkiego ambasſadora.

Bryg szwedzkiey budowy znaleziony zoſtał pod wyspą Wight bez żadnego na nim człowieka, i koronie iako nie maiący pana ſię doſtał.

Z Madraſſu mamy wiadomość, że połkownik Hamilton z 1000 woyska udał ſię ſtamtąd do Makao. Cesarz Perski wysłał liczne poselſtwo do margrabiego Wellesley.

Przybyły tu batawski poseł ob. Szimmelpennink będzie miał wkrótce wſtępną audyencyą. Przypłynął on na tym samym okręcie, Parfaite Union, z Kale, na którym jenerał Androſi do Anglii przybył. W Amiens muſiał Szimmelpennink na prożbę tamteyszey municypalności 24 godzin zabawić, dla ktorego iako iednego z pokoiodawcow dała wspaniałą ucztę.

Na pſtey wyspie, leżącey na Tamizie, odkryto pod ziemią las, ktorego drzewa ieszcze nie ze wszyſtkiem są popsute i przy ktorych znayduią ſię człowiecze kości.

Pisma nasze mowią o nabyciach Francyi w Ameryce, która coraz bardziey ſtara ſię rozszerzać, przywodząc, że podobno za Parmę i Placencę, która do Etruryi ma bydź przyłączona, doſtanie Florydę.

Do zachodnich Indyy wiele ieszcze woyska popłynie, i wszyscy officyerowie oddaleni ſtamtąd za pozwoleniem rządu, muszą na swoie mieysca powrocić.

W Dublinie żądał niedawno lud na teatrze, aby Artura Ekonor, Napper Tandego i lorda Fitzgerald poklaskiem rąk uczczono, co też naſtąpiło. W hrabſtwie Limmerik tak wielka znowu niespokoyność panuie, że podobno go uſtawie woyskowey poddadzą.

Woyska nasze będące na wyspie S. Łucyi przybyły w części do Plimut.

Wiele okrętów, między którem znayduią ſie i pruskie, zawinęły do naszych portow przez oſtatnią burzę uszkodzone.

Margrabina Anspachska znayduie ſię z Xiężniczką Bellemonte w Bat. Ob. Otto iuż z Dowru do Francyi popłynął.

Pisma nasze wzmiankuią, iż pewney osobie dyplomatyczney, iadącey przez Fran-

cyią do Anglii, w 24 godzin kazano z Paryża wyiechać.

Z Amsterdamu d. 11. Grudnia.

Gazety nasze przywodzą pod wiadomością z Paryża, że z kraiu Wodow, kantonu Fryburg i Rzepltey walezyyskiey oddzielny kray pod nazwiskiem Rodańskiey Rzeplitey utworzony zostanie, czemu iednak ieszcze wierzyć nie można.

Ponowia się pogłoska, że pierwszy konsul na początku Stycznia przedsięweźmie podroż do Bruxelli, Antwerpii i okolic Renu. Oddziały gwardyi i Mamelukow będą naprzod wysłane do Belgium.

Z Kurasao donoszą pod d. 28 Września, że Anglicy opuścili tę wyspę d. 24 wspomnionego miesiąca.

Nasza eskadra do Przylądka Dobrey Nadziei przeznaczona, przybyła d. 29 Września do St. Crux, a d. 8 Października w dalszą puściła się podroż. Wyszła z Roszeli nasza eskadra z woyskiem do Batawii, przybyła w środku Sierpnia do Przylądku Dobrey Nadziei, gdzie znaydowało się iuż 14 batawskich statkow.

W tego rocznym kalendarzyku narodowem francuzkiem opuszczono święto S. Rocha, którego d. 16 Sierpnia przypada, a umieszczono na to mieysce święto S. Napoleona.

Przybyły onegday z Strasburga do Hagi jenerał Montriszard, był naszemu dyrektoryatowi przez ambassadora francuzkiego Semonwilla przedstawiony.

Z Petersburga d. 26. Listopada.

Gubernie Estonska i Inflantska otrzymała od J. Imp. M. wielkie dobrodzieystwo. Dla okazania ślachcie swego ukontentowania za ich ludzkość w zapewnieniu chłopom cywilnego bytu przez nadanie im własności i uwolnienie ich od rożnych uciążliwych powinności, przeznaczył Imperator Jmć dla Estonii półtrzecia milliona, a dla Inflant 700,000 Rubli, z których każdy ślachcić może w potrzebie na swoie dobra zaciągać summy na 3 od sta prowizyi. Kapitał dopiero po 10 latach i to po drugie 3 od sta będzie spłacany. Te nader korzystne warunki uratuią nie iednego ślachcica od upadku, który będąc w potrzebie musiał niezmierne prowizye od zaciągnionych pieniędzy partykularnym opłacać.

Aktualny konsyliarz tayny, hrabia Rumanzow, został na swoią prozbę od obowiązkow służby uwolniony.

Pastor Bereman w Inflantach, który przez wynaleziony przez siebie łatwy sposób szczepienia ospy, w ciągu 30 lat 8000 dzieci od śmierci uwolnił, został od Imperatora Jmć medalem udarowany z napisem: " Za użyteny czyn.,,

Z Stokolmu d. 3. Grudnia.

Królowa Jmć nasza powiła szczęśliwie na d. 2 t. m. wieczorem syna. Dwa wystrzały z 128 armat oznaymiły w wieczor tę radosną nowinę. Potem gdy marszałkowa dworu przyniosła młodego królowicza do przedpokoiu i licznie tam zgromadzonym damom i kawalerom go pokazała, udał się Król Jmć w towarzystwie Xcia i Xżny Sudermanii i Xcia Glucestru, tudzież znacznego orszaku do kościoła, gdzie odprawiono modły i *Te Deum* przy wystrzałach z armat zaśpiewano. Królowa Jmć rownie iak młody królewicz w dobrem zostaią zdrowiu.

Tegoż wieczora Xżę Glucestru znaydował się na danym w tureyszey giełdzie balu.

P. Despres, który był mianowany od Króla agentem wyzwolonych nauk w Rzymie, został wczoray paralizem tknięty.

Z Drezna d. 14. Listopada.

Pan Chanikow, jenerał leitnant rossyyski, kawaler orderu Swiętey Anny pierwszy klassy, kommandor zakonu Maltańskiego, i

nadzwyczayny miniſter Imperatora Jmć przy dworze tuteyszym, miał dnia 13 t. m. pierwszą u Elektora Jmć audyencyą, na którey złożył swoie liſty zaufalne.

Wznawia ſię pogłoska, iż corka naszego Elektora zaślubiona będzie z Acy Xciem Ferdynandem, skoro ten obeymie przeznaczone sobie kraie.

Z Rzymu d. 2. Liſtopada.

Nowy minister J. C. K. M. przy S. Stolicy hrabia Khevenhiller d. 15 przybył do naszego miaſta. Stanął w pałacu weneckim należącym teraz do J. C. K. Mci.

Z Berna d. 30. Liſtopada.

Jenerał kommenderuiący Ney uwiadomił dnia wczorayszego urzędownie rząd nasz, że wszyscy jenerałowie i officyerowie pod iego rozkazami zostaiący wyraźny odebrali rozkaz żadnych nieczynić rekwizycyy, gdyby zaś pomimo tego rozkazu rekwizycye czynione były, że natychmiaſt uwiadomić go o tym należy. W tymże czaſie izby adminiſtracyyne zoſtały upoważnione aby wszelkiey odmawiały rekwizycyi, ktoraby przez samego jenerała kommenderuiącego uczyniona nie była. Tenże jenerał kommenderuiący odebrał rozkaz z Paryża aby do Lauzany kazał przeprowadzić wszelką broń pochodzącą z rozbroienia mieszkańcow Szwaycaryi, która tam przez drugi batalion liniowego helweckiego woyska ſtrzeżona będzie.

Z Bruxelli d. 5. Grudnia.

Prefekt naszego departamentu ob. Doulcet Pontecoulant wydał wyrok ściągaiący ſię do przywrocenia w naszym mieście ſioſtr miłoſiernych, fundacyi dobroczynney od religii i cnoty utworzoney, która nie potrafiła uniknąć kosy rewolucyyney. Stosownie zatem do tego klasztor bywszych Bogardow zoſtał oddany tym świętym pannom, które z takim poświęceniem ſię służą cierpiącey ludzkości. Sioſtry miłoſierne tudzież usługuiący chorym w śpitalu S. Jana wewnątrz klasztoru mogą noſić suknie rożniące ich od innych. To rozrządzenie sprawiło tu bardzo żywe i nader przyiemne wrażenie.

Pozawczoray przeieżdzał przez nasze miaſto goniec pruski iadący z Berlina do Paryża.

Z Strasburga d. 3. Grudnia.

Prefekt departamentu niższego Renu żądał od poborcy dobr narodowych, opisu dobr należących przed woyną do Xiążąt, Hrabiow i Slachty w tym departamencie. W opiſie tym, który mu w przeciągu dni 6 ma bydź podany nie tylko maią bydź wymienione te dobra i dawnieyſi ich właściciele, ale tez wartość ich uważana w ſtosunku roku 1790; ma bydź także wyrażone czyli są sprzedane lub nie, kto ich ieſt nabywcą &c.

Jenerał dywizyi Thareau, który nie dawno kommenderował na wyspie Elbie przybył do naszego miaſta. Radzca ſtanu jenerał St. Zusanne ciągle ſię tu znayduie. Oſtatniego rząd mianował na rok 11 inspektorem piechoty w dwoch departamentach wyższego i niższego Renu. Jenerał Schauenbourg zoſtał inspektorem piechoty w 4 departamentach lewego brzegu Renu.

Z Monachium d. 4. Grudnia.

J. E. M. mianował hrabiego Terring Seefeld W. Marszałkiem dworu. Urząd wielkiego podkomorzego wakuiący po poſtąpieniu hrabiego Seefeld dał Elektor Jmć hrabiemu Halang bywszemu miniſtrowi elektorskiemu przy dworze londyńskim.

Nowe poſiadłości domu elektorskiego w Szwabii oddane zoſtały tymczasowo, pod rząd dwoch regencyy i kommiſſyy skarbowych w Dilingen i Kempten pod dozorem naywyższego kommiſſoryatu uſtanowionego w Ulmie.

DODATEK

DO Nru. 103.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 26 Grudnia 1802

Dalszy ciąg Patentu względem ſtempla. Karty do gry.

§. 47. Taxa ſtemplowa na karty dzieli ſię na 3 klaſſy, to ieſt na 4 kray. 10 kray. i 14 kray.

Do pierwszey klaſſy kray. 4 należą wszyſtkie kraiowe niepolerowane karty, chłopſkiemi zwane, wszelakiego gatunku.

Do drugiey klaſſy kray. 10 należą wszyſtkie polerowane kraiowe piketowe, trapulowe albo niemieckie, pod iakimkolwiek imieniem będące karty, z wyięciem kart tarokowych.

Do trzeciey klaſſy kray. 14 należą karty tarokowe i wszelkiego gatunku karty za granicą fabrykowane.

§. 48. Karty w Tryeście fabrykowane, i za legitymacyą wprowadzać do kraiu pozwolone, co ſię tyczy ſtemplowey od nich należytości będą z kraiowemi zarowno uważane.

§. 49. Karty bez takowego ſtempla począwszy od 1 Stycznia 1803 nie wolno ani kupować, ani przedawać, ani też niemi grać, lub w domu prywatnym oprocz fabrykanta pomieszkania przechowywać.

Na przypadek wykroczenia ſtanowi ſię kara w 20 nasób ilości tego ſtemplu, którym karty podług swey klaſſy naznaczone bydź powinny były, którą karę pienieżną tak malarze kart, iako też i inni przedaiący iako i kupuiący, albo niemi handluiący, a to każdy, z nich osobno opłacić bedzie powinien.

Teyże samey karze podpada każdy u którego nieſtemplowanemi kartami grać ſię będzie, bez naymnieyszego względu, czyli on ie sam, lub przez osoby inne zakupił.

Rownież podpadaią tey karze malarze kart, kupcy i kramarze na ten przypadek, gdy karty nieſtemplowane, albo nie podług klaſſy ſtemplowane w publicznych przedaży sklepach znalezione zoſtaną.

W każdym takowym atoli przypadku karty albo wcale nieſtemplowane, albo nie podług klaſſy ſtemplowane, skonfiskowane bydź muszą.

§. 50. Karty wszyſtkie należące do dawnych zapasow, które przed 1 Stycznia 1803 za opłaceniem mnieyszych należytości na mocy poprzedzaiącego uniwersału ſtemplowego pod rokiem 1788 poſtanowionych przyzwoicie ſtemplowane były, gdzieby kolwiek znalezione zoſtały, od wszelkiey impetycyi są wolne.

§. 51. Kraiowi kart fabrykanci są obowiązani w każdey talii na iedney karcie, naprzod swoie imię, powtore mieysce swego pomieszkania, i po trzecie liczbę roku, kiedy karty były fabrykowane, wyrazić.

Karta takowa przez urząd ſtemplowy ſtosownym do klaſſy ſtemplem naznaczona bydź powinna.

Liczba roku wyciśnionego ſtemplu zgadzać ſię powinna z liczbą roku fabrykacyi, niewolno zatym z przeszłego roku, gdy będą do urzędu ſtemplowego przynieſione, one ſtemplować, lecz dla przesłania ich za granicę na powrot oddane bydź muszą.

§. 52. Zapas iakiego kart fabrykanta, iak długo takowy nie w publicznych przedaży sklepach, lecz tylko w domu fabrykanta zachowany będzie, a zatym w żadnym spo-

sobię nie z tego na przedaż lub użycię nie póydzie, ftemplowanym bydź nie potrzebnie.

Tak też fabrykant karty do cudzych kraiow, albo i do C. K. prowincyi, w ktorey dochod ftemplowy nie ieft wprowadzony, nieftemplewane posyłac może.

W oftatnim przypadku muszą iednakże karty nietylko dobrze zapakowane do urzędu celnego, maiącego wywoz tego towaru expedyowac, bydż przynieſione, i przez tenże urzędownie zapieczętowane, ale ieszcze fabrykant względem rzetelnego wywozu, za który tenże w odpowiedzi sam zoftaie paletem wychodowym pogranieczney komory tym bardziey zabezpieczyc fię ma, ile że w przypadku doftrzeżenia takowych kart nieftemplowanych w mieyscu iakimkolwiek wymowka żadna, iż takowe do wywozu sprzedane karty przez nieznaiomego w kraiu zakupione i skryte zoftały, za ważną przyięta nie będzie.

§. 53. Z iedney prowincyi do drugiey, gdzie dochod ftemplowy wprowadzony ieft, nie ftemplowane karty tylko w tym czafie przewozic ieft wolno, iż ieszczę w tey prowincyi, do którey przychodzą, tegoż samego roku ftemplowane bydż mogą.

Tak też przezisuie fię na ten przypadek, ażeby skrzynia tych kart albo paka z ftrony urzędu ftemplowego wtey prowincyi, z którey wysyłać fię maią, przyzwoicie zapieczętowana; i paszportem opatrzona była; co bezpłatnie uczynic fię ma.

§. 54. Ile przepisy §§. 52 i 53 nie będą zachowane, i karty w drodze wyśledzone zoftaną, towar za karę przepadac ma. Kiedy zaś karty doftrzeżone będą, na których liczba roku wyciśnionego ftemplu z ową, kiedy karty są fabrykowane, niezgadza fię, na ten czas karty nie tylko przepadac maią, ale nadto tak z fabrykanta iako też z ftrony, u którey takowe karty znalezione zoftały, z przyczyny podeyrzenia, iż znak ftemplu fałszywym bydż może, inkwizycya ciągniona bydż powinna,

§. 55. Kart fabrykantom, którzy nie mieszkaią w mieście głownym iakiey prowincyi, gdzie fię znayduie urząd ftemplowy, i dla tego są przymuszeni, ieżdzic z prowincyi dla kart swych ftemplowania, w nadgrdę ich kosztow podrożnych maią im bydż dwa kraycary od każdego ryńskiego należytości ftemplowey na rzecz ich porachowane.

§. 56. Karty zagraniczne, ile onychże przywoz dozwolony ieft, iako też karty w iakim dziedzicznym kraiu, gdzie dochod ftemplowy nie ieft wprowadzony, fabrykowane, nie będą od urzędow celnych ftronie wydane, lecz po ukończoney przez komorę urzędowey czynności do głownego ftemplowego urzędu w prowincyi odesłane bydż muszą, gdzie za opłaceniem należytości ftosownie do przepisu ftemplowane bydż maią.

§. 57. Donoszący o przeftąpieniu ninieyszego przepisu otrzyma, ile nie ftemplowane albo niedoftatecznie ftemplowane karty znalezione będą, lub że wykroczenie przeciw uftawie innym iakim sposobem dowiedzione zoftanie, połowę; ileby zaś osoba donoszącego, od osoby aprehendenta była rożna, każda z tych dwoch osób doftanie trzecią cześć ze wszyftkich zachodzących sztrofow po odtrąceniu ftosowney do klaffy należytości ftemplowey, kosztow inkwizycyi, i kwoty fiskalney.

§. 58. Tabaczni i dochodu ftemplowego, iako też urzędnicy celni i dozorcy są upoważnieni, po wszyftkich mieyscach, gdzie karty na przedaż są wyftawione, iako też po publicznych domach gościnnych, kawiarniach i grywalniach, bez trudności, w domu zaś prywatnym tylko za poprzedzaiącym doniesieniem sposobem dla wizytacyi domowych w powszechności przepisanym inkwizycya przedfięwziąć, i karty wynaleść mogące fię nie ftemplowane, albo nie podług klaffy ftemplowane, zabrać do zachowania.

§. 59. Względem sposobu poftępowania w przypadkach karę ściągaiących, względem czasu zadawnienia, przypadkow tentacyi odwiedzenia urzędnikow podarunkami od pełnienia swych obowiązkow, utrzymywac w sekrecie i nie donoszącego, tudzież sposobow opłacenia wynoszących sztrofow i ftemplu nie prawdziwego w każdym przypadku podług powyższych przepisow §§. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 39 i 40. ściśle zachowac fię należy.

Kalendarze.

§. 60. Wszyftkie tak w naszych dziedzicznych kraiach, gdzie dochod ftemplowy zaprowadzony ieft, drukowane, iako z cudzych kraiow sprowadzane kalendarze podpadaią pod ftosowną do klaffy należytośc ftemplową i na ten koniec pierwsze do iednego z naszych ftemplowych urzędow przyftawione, drugie zaś od celnych urzędów, tak iak karty cudzoziemskie dopiero po opłaconey celney należytości do przyzwoitego urzędu ftemplowego dla wyciśnienia ftemplu oddane bydż powinny.

§. 61. Stempel na kalendarze składa się z 5 klass następuiących:

Pierwsza na 1 gray., druga na 3 gray., trzecia na 6 gray., czwarta na 12 gray. i piąta na 24 gray.

Do pierwszey klassy należą kalendarze chłopskiemi zwane, za które, gdy w całey ryzie do stempla pod ne będą, ogolnie 8 ryn. od ryzy płacić się powinno.

Do drugiey klassy należą tylko nayordynaryynieysze dziedziczno-kraiowe kalendarze, iako też małe kalendarze ścienne, i maleńkie kieszonkowe, które tylko kalendarz czasowy w sobie zamykaią.

Do trzeciey klassy należą wszystkie dziedziczno-kraiowe kalendarze bez rożnicy formatu i oprawy, które w sobie mieszczą doniesienia pocztowe, jarmarki, tabelle monety, prowizyi, zyskow, straty, płacy służebney, miary, wagi i mil opis reguły domowe, gospodarskie, moralne, do zdrowia i gry służące, porządek nabożeństwa, kościelny i inny tym podobny, oraz które zawieraią kopersztychy bądź tytułowe, bądź inne, mody, mappy, maski, ubiory ludow, albo tym podobne illuminowane, albo nieilluminowane kopersztychy, herby, emblemata, wignety i inne tym podobne ozdoby.

Do czwartey klassy są przeznaczone: wszystkie dziedziczno-kraiowe nadworne i tytularne kalendarze, schematyzmy, duchowne i świeckie dyrektorya, iako też wszystkie kalendarze z Allemanem bez rożnicy formatu i oprawy, które wiadomości genealogii, statystyki, dyplomatyki, historyi, geografii, drobne romanse, historyie, powieści, anegdoty, zagadki, rymy, pieśni i rzeczy muzyczne w sobie mieszczą.

Do piątey klassy należą wszystkie zagraniczne kalendarze, xięgi kieszonkowe, pisma wiadomości powszechnych, i inne tym podobne bez rożnicy, do których zarazem iest kalendarz przyłączony.

§. 62. Bez takowego stempla stosownego do klassy niewolno począwszy od 1 Stycznia 1803 żadnego kalendarza z iakiegokolwiek gatunku lub formy składaiącego się przedawać lub kupować, ani się takowy w ręku prywatnych lub w mieyscu przedaży publicznym znachodzić ma.

§. 63. Na przypadek wykroczenia oprocz konfiskacyi kalendarzow, ilość stemplowey należytości stosowney do klassy 20 razy tyle wynosząca za karę stanowi się.

Takową karę pieniężną oprocz przedaiącego także kupuiący, iako też składownik kraiowych i kommissem trudniący się zagranicznych kalendarzow, który też niestemplowane kalendarze iakiey podręczney osobie do przedaży oddał, każdy z nich osobno zapłacić ma.

§. 64. Kalendarze kraiowe dla obcych albo takich prowincyy, do których dochod stemplowy nie iest zaprowadzony, na zbycie przeznaczone, są wprawdzie wolne od stemplu, iednakże muszą przynależycie zapakowane do urzędu celnego bydź przyniesione, tamże po nastąpioney przyzwoitey manipulacyi zapieczętowane i pod odpowiedzią przesyłaiącego, który względem istotnego wychodu certyfikatem urzędu celnego legitymować się będzie powinien, na mieysce swego przeznaczenia expedyowane.

Przesyłanie takowych niestemplowanych kalendarzy z iedney prowincyi do drugiey, w którey dochod stemplowy zaprowadzony iest, pod tym tylko warunkiem dozwala się, iżby te do urzędu stemplowego przyniesione, tamże zapieczętowane, i za dołączeniem paszportu, (za który żadna opłata czynić się nie ma) do urzędu stemplowego tey prowincyi, do którey towar iest przeznaczony, expedyowane były.

Przesyłaiący zostaie w obydwoch przypadkach za ilość stemplowey należytości, i za sztrof 20 razy tyle wynoszący w odpowiedzi, który oraz względem istotnego nadeyścia towaru zaświadczeniem urzędu stemplowego przynależącey prowincyi legitymować się musi.

Kalendarze zagraniczne, które dla iakiey prowincyi niepodpadaiącey pod dochod stemplowy przeznaczone są, powinny bydź natychmiast za nadeyściem, za towar przechodowy komorze doniesione, u którey aż do dalszey expedycyi za granicę, zachowane bydź powinny.

Kalendarze zagraniczne należące do przedaży kraiowey, będą przez komorę po ukończoney przyzwoicie urzędowey czynności do urzędu stemplowego oddane, gdzie po przynależytym stemplowaniu właścicielowi dopiero oddane bydź mogą.

§. 65. Drukarzom i nakład podeymuiącym niemieszkaiącym w mieyscu głownego stemplowego urzędu, którzy zatym chcąc swoie kalendarze stemplować, z prowincyi tamże ieździć muszą, tak iak fabrykantom karcianym od każdego ryńskiego stemplowey

należytości 2 gr. na rzecz ich dla wynadgrodzenia kosztow podrożnych porachowane będą.

Tudzież aby ciż z przyczyny zapasu kalendarzy już ſtemplowanych, ale niesprzedanych utracie niepodpadali, ma im bydź dozwolono, swe kalendarze z roku bieżącego, zawsze iednak dla zapobieżenia podeyściu przed 1 Liſtopada do urzędu ſtemplowego przynieść, gdzie tymże, gdy wydrą karty tytułow ſtemplowane, i zoſtawią ie u urzędu, rowna liczba innych kalendarzy na rok blisko naſtępuiący bezpłatnie zaſtemplowana bydź powinna.

§. 66. Względem donieſienia o wykroczenia przeciw ninieyszemu przepisowi, iako też co ſię tyczy wolnych wizytacyi przez officyaliſtow dochodowych, przypadkow tentowania tychże officyaliſtow podarunkami w celu odwiedzenia ich od pełnienia swego obowiązku, sposobu poſtępowania w przypadkach sztrof ściągaiących, czasu zadawnienia, utrzymania i nienia donoszącego w sekrecie, sposobu niszczenia sztrofu i ilości ſtempla nieprawdziwego w każdym przypadku podług po wyższych przepisow §§. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 39. 40. 57. i 58. ściśle zachować ſię należy.

Stempel gazeciany.

§. 67. Wszyſtkie wiadomości przez gazety pod iakimkolwiek imieniem wychodzące, za granicą, lub w C. K. Państwach drukowane, podpadaią za wprowadzeniem, albo przed onychże przesłaniem, a to w oſtatnim przypadku nawet w tedy, kiedy też za granicę, albo dla dziedziczno-kraiowey prowincyi, w którey dochod ſtemplowy nie ieſt zaprowadzony, przeznaczone są, poczynaiąc od 1 Stycznia 1803 pod taxę ſtemplową.

Dodatki wszelakiego gatunku, które z ordynaryynemi gazetami, albo wiadomościami tygodniowemi zwyczaynie wydawane bywaią, ieżeli tylko nie są tey osnowy, iż same z ſiebie za wiadomości ſtatyſtyczne lub polityczne uchodzić mogą, uznaią ſię za wolne od taxy ſtemplowey, która tylko ieſt dla karty pryncypalney przeznaczona.

§. 68. Należytość ſtemplowa od gazet takowych dzieli ſię na trzy klaſſy, to ieſt:

Pierwsza na $\frac{1}{2}$ kray. czyli dwa feniki, druga na 1 kray. a trzecia na 2 kray. od sztuki.

Pod klaſſe pierwszą podpadaią wszyſtkie drukowane kraiowe wiadomości tygodniowe i inne gazety, które nie składaią ſię z całego arkusza papieru.

Do drugiey klaſſy przeznaczaią ſię wszyſtkie kraiowe gazety, które arkusz cały albo przeszło wynoszą. Tak też należą do tey klaſſy wszyſtkie gazety zagraniczne, ieżeli całego arkusza niezawieraią.

(*Reszta potem.*)

DONIESIENIA.

Per Judicium Scabinale Advocatiale Cæs. Reg. Civitatis Circularis Radom, notum redditur, quod ad instantiam Anaſtaſii Sapendziowski jurevincentis ſine Assumendæ subhaſtationis Lapideæ in Foro Civitatis Radom sub Nro. 38 sitæ fl. p. 38,549 gr. 10 æstimatæ, in satisfactionem summæ aureorum numinorum 600, cum usuris ac litis expensis sententiis 1mæ & 2dæ instantiæ adjudicatorum, tum Domum in Suburbio Lublinensi sub Nro. 16 positæ fl. p. 8570 gr. 15 æstimatæ, in satisfactionem summæ aureorum numnorum 300, usurarum ac litis expensorum sententiis, 2dæ & 3tiæ instantiæ adjudicatæ, terminus 8va Januarii 1803 hora 9 matutina in Cancellaria Judiciali præfixus est. Immobile itaq; bonum nempe Lapidea sub Nro 38 & Domus sub Nro 16 Jurevicti Albański Joannis hæreditarium Juxta sequentes conditiones venundabitur. *a)* Quod licitaturus initio inhoandæ aucticnis 10 partem prætii æstimati nempe Lapideæ fl. p. 3854 gr. 28, Domus 857 gr. 1½ nomine vadii deponat. *b)* Tum in auro aureor: num: 600 & aureor: 300 jorevincenti Sapendziowski Anastasio solvet. *c)* Atq; conformiter §. 436 Cod. Jud. onera in hisce Lapidea & Domo hypothecata solvenda in se suscipiet. *d)* Residuitatem oblati per plus offerentiam prætii jurevicti Albański Joanni restituet, qua propter etiam omnes creditores in præfatis Lapidea & Domo hypothecati pro eodem hoc termino adcitantur quo secus ii, qui se in præfixo termino licitationis nonstiterint nec contra emptorem nec ad Lapideam & Domum jus aliquod se amplius habere, sed suam satisfactionem ex prætio venditionis aut alia Albański Joannis jurevicti substantia querere debere sciant.

Antonius Soiecki.

Ex Consilio Judicii Scabinalis Advocatialis Cæs. Reg. Civitatis Circularis Radom die 30 9bris 1802.

Stanislaus David Kulpanowski, jud. notar.

(*Przy dzisieyszey Gazecie znayduie ſię drugi dodatek.*)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 103.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 26. Grudnia 1802.

DONIESIENIA.

Rozporządzenie Cesarsko Krolewskiego Gubernium Galicyi Zachodniey.

Przepis o chrzczeniu żydowskich dzieci.

Nayiaśnieyszy Cesarz Jegomość, Pan nasz Miłościwy, raczył o chrzczeniu dzieci żydowskich wydać dla Galicyi Zachodniey następuiący przepis:

Po pierwsze: Dziecięcia żydowskiego, które ieszcze niedoszło siodmego roku, niewyłączaiąc nawet przypadku niebezpieczeństwem śmierci zagrażaiącego, przeciwko woli tego, ktoremu oycowska, lub opiekuńska moc przynależy, procz przypadku w §. 4 umieszczonego, chrzcić nie wolno.

Każdemu więc, a osobliwie wszystkim akuszerom, babom położniczym zakazuie się chrzczenie takich dzieci żydowskich, i nawet chrzest w ostateczney potrzebie z tym ostrzeżeniem, iż przestępcy podług stosunkow okoliczności na grzywny do 500 czer. zło. wynoszące, lub na karę więzienia aż do miesiąca iednego rozpościerac się mogącą wskazanemi będą. Gdyby iednak nieletne dziecie żydowskie od tych, którym oycowska lub opiekuńska moc nad nim przynależy, było podrzucone, opuszczone, lub wyrzeczone; w tedy się bez i przeciwko woli rodzicow żydowskich, lub opiekunow ochrzcić powinno.

Po drugie: Jeżeli dziecie żydowskie po roku siodmym wieku swego okaże dobrowolną i nieprzymuszoną chęć do chrztu, i na kommissyi przez cyrkularny urząd, tudzież przynależytego pasterza duchownego w przytomności rodzicow, opiekunow, lub innych krewnych dziecięcia żydowskiego odprawic się maiącey wywiedziono zostanie, że w tym żadna chytrość lub inne iakie nieprzyzwoite wdanie się nie zaszło, i że dziecie o swey chęci okazaney ma dostateczne wyobrażenie; na tedy dziecie i przeciwko woli tego, któremu oycowska lub opiekuńska moc przynależy, do chrztu przypuścić potrzeba; wszelako o takowych przypadkach wprzod rządom kraiowym i ordynaryuszowi donieść, i tylko w ten czas nay wyższey instancyi do rozsądzenia przełożyć należy, kiedy wyroki obydwoch instancyy nie będą zgodne.

Po trzecie: Tym bardziey takie dzieci żydowskie, które iuż siodmy rok wieku swego skończyły, i na łożu śmiertelnym chrzcić można, kiedy tego z własney pobudki pragną, i okazane życzenie w przytomności kapłana do chrztu wezwanego, lub urzędowych osob, iako to woyta, przysiężnych i t. p. potwierdzą.

Po Czwarte: Jeżeli żyd oyciec, lub po iego śmierci dziad nawroci się do chrześciańskiey wiary; na tedy wszystkie dzieci, które nieskończyły ieszcze ośmnastego roku, ochrzczone bydź powinny, a ieżeli kobieta sama katolicką przyymuie wiarę; na tedy dzieci za zezwoleniem oyca lub dziada przyprowadzone chrzcic należy: tym zaś dzieciom, które iuż rok ośmnasty skończyły, wolno iest, przyiąć chrześciańską wiarę, lub pozostać w żydowskim wyznaniu. Rownie także, gdyby nawet w młodszym wieku dziecie żydowskie oświadczyło wyraźnie wolę swoią zostawania w starozakonney wierze, siłę rozważania, i zdolność umysłową dziecięcia, tudzież, czyli się powod do tego w samey istocie, na wyobrażeniach religii, lub na innym pochopie gruntuie, sposobem w 2 §. postanowionym ściśle dochodzić i zdecydować należy.

Po piąte: Dzieciom żydowskim do chrześciańskiey wiary nawroconym pozostaną względem utrzymania się i prawa sukcessyi te same prawa niezmienne, które są dzieciom w ustawie cywilney przyznane. — W Krakowie dnia 8 Października 1802,

Jan Nepomu hrabia de Trautmannsdorf,
kraiowy Gubernator.

Augustin Reichman de Hochkirchen.
Jan Edler de Platzer.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniey, oznaymuią tym Edyktem Ur. Adamowi Dłuskiemu, że Ur. Jan Iżycki w sprawie o exekucyą dekretu sądu konfederacyynego Woiewodztwa Lubelskiego o summę 648 zł. pol. zapadłego u sądow tych, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości czy w cale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego Ur. Obniskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie: on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: aby w czasie przyzwoitym to iest: na dzień 24 Stycznia 1803 godzinę 9 rano sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych sródkow prawa używał, które do brony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodnosć z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać był winien. — Dan w Lublinie dnia 18 Października 1802 roku.

W niebytności JW. Prezesa.

Wydzga.
Purtscher.
Graszecki.

Z Rady C. K. Sądow Szla: Lubel. Galicyi Zachodniey.
Sahaneck.

Ces. Król. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey Ur. Jozefowi Kazimierzowi Piotrowskiemu tem Edyktem oznaymuią, że Jmć Pani Karolina z Radzimińskich Hulewiczowa, Adam, Antoni, Jan i Krystyna Radzimińscy w sprawie o sekwestracyą Prowentow części Brzezic na satysfakcyą 10,000 zł. pol. kapitału w złocie z prowizyą i expensami prawnemi, żałobę na niego podali, i pomocy sądowey, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości czyli on wcale w C. K. dziedzicznych kraiach znayduie się, iemu patrona tuteyszego Kretowicza zastępcą postanowiły z którym proces ten podług przepisu C. K. praw rozpoczęty i ukończony zostanie, przeto on upomina się, ażeby na dzień 10 Stycznia 1803 roku godzinę 9 ranną sam się stawił, albo ustanowionemu kuratorowi obrony, ieźli ma iakie przesłał, albo innego plenipotenta ustanowił, sądom tuteyszym go wymienił, i szrodkow tych prawa używał, które do obrony swey za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodność z prawa wynikaiącą samby sobie przypisać był winien, gdyż tak przepisuią na C. K. dziedziczne kraie ustanowione prwa.

Dan w Lublinie dnia 28 Września 1802.

Gołaszewski.
Purtscher.
Münch.

Z Rady C. K. Sądow Szlachec. Lubelskie Galicyi Zachod:
Sahaneck.

Na dniu 8go Stycznia r. b. będzie przewoz na rzyce Raba pod Damianicami w tuteyszey Niepołomskiey Dyrekcyi, kancellaryi na 3 po sobie następuiące lata to iest od 14 Februari 1803, aż do 13 Februari. 1806 przez publiczną licytacyą więcey daiącemu w arendę puszczony.

Ochotę maiący arędowania maią się w tuteyszey dyrekcyi kancellaryi na wspomnionym dniu, i pomienionym placu znaydować, oraz się z vadium 10 procento zaopatrzyć bez którego złożenia żaden do licytacyi przypuszczony bydź nie może, co się także o wszystkich skarbowych dłużnikach rozumieć ma, którzy także od licytacyi wyięci zostaią.

Z Urzędu C. K. Kameralney Ekonomii Dyrekcyi.
W Niepołomicach dnia 12 Xbris 1802.
Kromer m.p.

Dnia 20go Stycznia 1803 o godzinie 9tey zrana zalicytuie ſię przez Kupno w Król. Niepołomskiey dyrekcyi kancelaryi od naymniey w cenie podaiącego - 1500 korcy żyta i 1400 detto jęczmienia

Cena fiskalną zoſtanie owa, która pod ten czas w Wiszniczu exiſtuiącego foralium będzie.

Ochotę maiących przedania zaprasza ſię na spomniony dzień do tuteyszey kancelaryi dyrekcyi, oraz probki gatunku do kupienia uwiadomiaiącego zboża z sobą przywieść maią. Procz tego ma każdy ochotę maiący przedania vadium w 10tey części pieniężney, która owey kwoty zboża opiewa złożyć; tu także uważać należy, iż nie każdego przedania ochotę maiącego obowięzuie ſię, aby całe kwantum zboża doſtawiał, lecz poiedyncze doſtawienie od 50 do 100 korcy przyięte zoſtanie, iednakowoż ma ow pierwszeńſtwo, któren całą kwotę zboża w tey samey cenie doſtawić.

Z C.K. Kancelaryi Dyrekcyi Niepołomskiey, dnia 15 Xbris 1802.

Kromer m.p.

Ponieważ śnieg kiedy w swym czaſie z dachow zroconym niezoſtanie, tak domom szkodzi, iako i pod ow czas gdy dopiero z końcem zimy zrucany będzie, czyszczenie miaſta obciąża, zaś wczaſie pogody kiedy ſtopnieie, i potym znowu zmarznie ulice nie bespiecznemi czyni. Przeto ma każdy poſſoſſor domow tu w mieście i po przedmieściach iak daleko te wewnątrz rogatek mieyskich rozciągaią ſię, skoroby tylko śnieg w zimie cokolwiek z mnożył ſię takowy z swego dachu, iednakowoż nie winney godzinie, iak od 7 do 8 z rana, i od pierwszey do drugiey po południu zrucać kazać. Którenby albo w inney z oznaczonęy wyżey godzinie śnieg z rucać kazał albo tenże z rucić dać zaniedbał, tak w pierwszym, iako i w powtornym omieszkaniu karą iednego dukata do policyynego mieyskiego funduszu złożoną bydź mianą, w pierwszym zdarzeniu, i tak daley in duplo obłożony będzie. Oczym zatym dla ścisłego zachowania ninieyszym do wiadomości podaie ſię, ażeby ſię każden od szkody chronić umiał.

Drdacki. *Rangstein.*
Gollmayer. *Schindler.*

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 14 Grudnia 1802. roku.
Plinta.

Dziesiątego Stycznia 1803 w Krakowskiey cyrkularnęy Kancellaryi licytacyia dzierżawy C. K. Skorowego w mieście Krakowie i tegoż przedmieściach na rok ieden, a to od 15 Lutego 1803 do 14 t. m. 1804 odprawiona będzie. Cena fiskalna wynosi 20,250 ryń. każdy ochotę dzierżawienia maiący powinien przed licytacyią dziesięciosetny zakład wyliczyć, a ten, co naywięcey ofiarował, w 14 dniach po licytacyi gotową kaucyią, lub porękoynią pewną na całoroczną summę dzierżawną złożyć. Resztę warunkow kontraktowych w C. K. Kancelaryi cyrkularnourzędowey codziennie przeyrzeć można, gdzie ochotę dzierżawienia maiący o 10 godzinie zrana w dniu pomienionym stawić ſię maią. W Krakowie 30 Listopada 1802.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Lublina oznaymuie się tym Edyktem Chrystyanowi niegdy Klaudyana Stefana Filsican fabrykanta Kobyłeckiego synowi wieloletniemu w Litwie w mieyscu nie wiadomym mieszkaiącemu, że W. Oppelin de Bronikowski iako Pltnt. JW. Graffa Unruch przeciwko temu i pozostałym konsukcessorom to iest dzieciom małoletnim, Franciszkow, Stefanowi, Jozefowi, Małgorzacie, Katarzynie, Annie i Agnieżce, oraz tychże kuratorowi massy P. Jozefowi Bauman u Sądu tego w sprawie w zględem zapłacenia summy 588 czer. zł. 11 z. p. z prowizyią, żałobę na niego podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Magistrat niemaiąc wiadomości gdzie on zostaie i że w C. K. kraiach dziedzicznych nie znayduie się, iemu patrona tuteyszego Pana Grzymkowskiego z iego szkodą i kosztem zastępcą postanowił, z ktorym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończonym zostanie.—On przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby wczasie przyzwitym to iest 26 Stycz: 1803 o godzinie 9 zrana, sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego tuteyszemu magistratowi wymienił, i podług przepisu tych srodkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedba-

nia wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisac był winien. — *Dan w Lublinie dnia 26 Października* 1802.

Engbricht.
Stefanowski.
Fr. Krępski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.
Jaszowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Ur. Marcinowi Szeptyckiemu, że JXdz. Floryan Monasterski u Sądow tych o zapłacenie summy 3000 z. p. w złocie załobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zas Sądy to nie maiąc wiadomości gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znayduie się, iemu patrona tuteyszego Ur. Hakenszmida z iego szkodą i iego kosztem zastępca postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się; ażeby w czasie przyzwoitem to iest: w 90 dniach sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego Sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi, gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. Praw samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie d. 12. Października 1802.

W Niebytności JW. Prezesa.
Wydzga.
Weinling.
Purtscher.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Sahaueck.

Cesarsko Krolowskie Gubernium Galicyi Zachodniey.

Dwudziestego Stycznia 1803 w C. K. zachodnio galicyyskiey gubern. Dyrekcyi expedytowey w Krakowie dostarczanie wszelkich gatunkow Papieru dla C. K. Gubernium, trybunału appellacyynego, sądow szlacheckich, buchalteryi prowincyonalney, kameralnego skarbu wypłacaiącego, kassy bankocetlowey, administracyi celney, tabakowo-stemplowey, dyrekcyi budowniczey, urzędu mennicznoprobierskiego, administracyi dobr rządowych, urzędu fiskalnego, i taxalnego, tudzież dla sądow karzących w Krakowie, Lublinie, i Sandomirzu na rok ieden poczynaiąc od 1go Maia 1803 temu w dzierżawę puszczone będzie, który podeymie się dostawiac naylepszego papieru w cenach naytańszych.

Ceny papieru do obwołania podane, a to dla wszystkich w Krakowie znayduiących się instancyy są następuiące:

Za ryzę hollenderskiego papieru - - -	6 ryń.	32 kr.
— — prostego Detto - -	5 —	4 —
— — wielkiego kancelaryynego detto -	5 —	8 —
— — — — konceptowego detto -	3 —	27 —
— — medianowego - detto -	14 —	21 —
— — regałowego - - detto -	17 —	40 —
— — wielkieg pakowego detto -	9 —	24 —
— — małego — - detto - -	7 —	4 —

Wreszcie powinien każdy dzierżawienia ochotę maiący, staiąc na licytacyię, dla zabezpieczenia skarbu opatrzyć się gotową kaucyią, lub porękoymią żadney wątpliwości niepodległą 1000 ryń. wynoszącą, tudzież wyliczyc przed licytacyią 500 ryń. na zakład, który tym licytantom, co niepodadzą naylepszych ofiar, zaraz po skończoney licytacyi powrocony, temu zaś, co naylepszą uczyni ofiarę, po zatwierdzeniu przez C. K. rządy kraiowe dzieła licytacyynego, i kontraktu do summy złożyc się maiącey kaucyi policzony, lub po daney kaucyi powrocony zostanie; przeciwnie zaś, gdyby kontrahent przed zawarciem kontraktu odstąpił osiągnioney dzierżawy, na rzecz skarbu przepadnie.

Wszystkie warunki szczególnieysze ochotę dzierżawienia maiący w tuteyszey guber: dyrekcyi expedytowey przeyrzeć, a zatym do licy się wprzod udadź mogą. W Krakowie 7 Grudnia 1802